

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010588
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphý
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120010588.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica JUDr. J. J., samosudcom, v trestnej veci obžalovaného K. P.Ý. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Banskej Bystrici 14. januára 2021, takto

rozhodol:

obžalovaný K. P. nar. XX. XX. XXXX Y. S., V. L. H., G. Č.. J.. XXX/X, S. S., Č. K., uznáva sa za vinného, že

v období od septembra 2018 do 23. 03. 2020 v Donom Harmanci, okres Banská Bystrica v tam nachádzajúcom sa rodinnom dome s č. 29 v pravidelných mesačných intervaloch vulgárne nadával svojej priateľke V. F., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, kde ju ponižoval a fyzicky napádal tak, a že jej dával facky, zhodil ju na zem, kopal ju do zadku, udieral do chrbta, škrtil ju, koncom leta 2019 ju napadol tak, že ju zvalil na gauč, dával jej facky kde jej trafil aj oko, na čo poškodená utiekla a prespala u kamarátky a 23. 03. 2020 o 01.00 hod. jej opätovne vulgárne nadával a fyzicky ju napadol, čím V. F., X.. XX. XX. XXXX, V. L. G. P. XX, S. L. L. spôsobil zranenia pomliaždenie hrudníka v oblasti IV až VI rebra vľavo s prasklinou VI rebra vľavo, pomliaždenie tváre vpravo s podvrtnutím ľavého spánkového-čelustného kĺbu, kde poškodenej svojím konaním spôsobil dlhodobý stres, strach o život a o svoje zdravie,

teda

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Za to sa odsudzuje:

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 a ods. 8 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, na účet vedený v štátnej pokladnici, č. ú.: SK22 8180 0000 0070 0022 1577, VS: 2021034301, KS: 0058, škodu vo výške 39,88 Eur.

odôvodnenie:

Podkladom hlavného pojednávania bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica pre zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Na základe podanej obžaloby v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v uvedenom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že s poškodenou žili od júna 2017 najprv jej byte na Triede SNP v Banskej Bystrici, od roku 2018 v rodinnom dome v Dolnom Harmanci, ktorý začali prerábať. Ich vzťah bol temperamentný. Poškodená na ňom hľadala chyby, bola žiarlivá. Keď došlo medzi nimi k nejakej konfrontácii, vždy ho napadla ako prvá, on sa len bránil. Príčinami hádok boli žiarlivosť poškodenej voči nemu (mal udržiavať kontakt s kolegyňou C. X.) a prerábanie rodinného domu, ktoré nebolo vykonávané kvalitne a predražovalo sa. Nikdy nevyvolal hádky. Konflikty začínala poškodená, vždy ho udrela ako prvá, on sa ju snažil upokojovať tak, že keď bola v amoku, tak ju fyzicky chytil za ramená a pritom jej dohovárať, ale keď ju pustil, často na neho zaútočila, alebo ho bila, čo riešil tak, že kričal na ňu, aby to nechala, a keď to nepomohlo, dal jej facku na upokojenie. Tým sa hádky skončili.

K udalosti, keď poškodená ušla bosá k susede L. G. uviedol, že to súviselo s nejakou hádkou. Poškodená mu začala nadávať, že bol na pive, pohádali sa, snažil sa ju spacifikovať na gauči tak, že ju tam držal, ona začala kričať, odkopla ho, odletel, a ona potom ušla k susede G.. Na druhý deň po práci sa vrátila domov. K osobe R. L., kamarátky poškodenej, uviedol, že mala na poškodenú negatívny vplyv, čo mu vadilo.

K udalostiam 23. 03. 2020 uviedol, že ten večer prebiehal úplne normálne, dali si večeru, mali sex a potom, s odstupom času, mu poškodená z ničoho nič urobila scénu. Začala mu vyčítať vzťah s kolegyňou, čím vyprovokovala hádku. Odišiel z obývačky do spálne, kde za ním asi po hodine prišla a kopla do neho. Dal jej facku, aby ju upokojil. Nespôsobil zranenia poškodenej.

Poškodená V. F. vypovedala, že s obžalovaným začala žiť od jesene 2017 v jej dvojizbovom byte na Triede SNP v Banskej Bystrici, kde s nimi býval aj jej syn G., neskôr v rodinnom dome v Harmanci. Vzťah sa vyvíjal normálne až do jari 2018, kedy jej obžalovaný prvýkrát začal nadávať, osočovať ju, dal jej aj prvé facky. Vtedy sa vzťah pokazil. Chcela, aby sa odsťahoval, pobalila ho, ale ju uprosil, kúpil jej kvety, a preto vo vzťahu pokračovali.

Príčinami hádok a konfliktov boli: 1/ peniaze, ktoré si obžalovaný nechával posielat' na jej účet, 2/ nepodarená rekonštrukcia domu v Harmanci, 3/ žiarlivosť, ktorá bola obojstranná a 4/ deti. Iniciátorom hádok bola niekedy poškodená, niekedy obžalovaný. Mali aj pekné chvíle a spoločné záujmy - prechádzky, venčenie psov, 2 - 3 krát boli spolu aj lyžovať, na plese, na dovolenke. Obžalovaného napadla len raz, keď mu dala facku. Inak bil len obžalovaný poškodenú. Raz v zlosti rozbila porcelánovú misku o zem a roztrhla spoločnú fotku umiestnenú v rámečku. Raz obžalovaného odstrčila pri vzájomnej hádke, keď ju bil. Pokiaľ dostal obžalovaný amok a hádali sa, tak sa ho bála, mala z neho strach, pretože vo svojich reakciách bol nevypočítateľný a náladový. Nevedela ako vzťah ukončiť, ako odísť od obžalovaného, pretože rodinný dom, v ktorom spolu bývali bol poškodenej a nechcela oň prísť. Nevedela obžalovaného z domu vyhodit' a sama odtiaľ odísť nechcela, lebo by prišla o celý svoj majetok a veci. Na oslave synovej osemnástky, si obžalovaný vypil a urobil jej scénu, kvôli tomu, že na oslave bol aj jej exmanžel. Pohádali sa.

Vo februári 2018 bol obžalovaný odsúdený. Keď sa vrátil domov pohádali sa, kričali po sebe a on jej pritom hrubo nadával. Jeho verbálne útoky eskalovali a opakovali sa zhruba každé 2 - 3 týždne s väčšou alebo menšou intenzitou. V pravidelných intervaloch jej stále niečo vykrikoval a opakovane nadával.

K ďalšiemu konfliktu došlo na Silvestra v roku 2018, ktorý trávili doma v Harmanci. Pozvala aj syna, pretože mal vtedy zlomenú nohu a nechcela, aby bol sám. Cestou po syna sa zastavili v potravinách, kde ju z ničoho nič obžalovaný po nejakej banálnej hádke začal biť päšťou do pleca, nadával jej pritom, že je hlúpa, že má v hlave nasraté. Spôsobil jej modrinu. Rozrušil ju až tak, že celý nákup nechala v košíku pred Billou a odišla s plačom pešo do Radvane ku Kauflandu. Cestou ju obžalovaný neustále telefonicky atakoval, a potom ju tam vyzdvihol. Syn videl modrinu na pleci poškodenej, pýtal sa jej odkiaľ ju má. Priznala sa mu.

V januári 2019 si všimla SMS komunikáciu obžalovaného s jeho nadriadenou z práce Z.. Poškodená na ňu žiarlila. Poškodenej vadilo, že obžalovaný sa o nej vyjadroval škaredo, pričom o iných ženách sa vyjadroval, aké sú krásne a úžasné, čo ju ponižovalo. Preto tej Lucii napísala cez aplikáciu Messenger, čo obžalovaného vytočilo do takej miery, že jej začal vtedy hrubo nadávať. Kopol do nej a udrel ju. Vtedy si zbalila veci a volala bratovi, aby po ňu prišiel. Obžalovaný jej nedovolil odísť, rozhádzal jej zbalené veci, ale napriek tomu s bratom odišla. Brat jej navrhoval ísť na políciu, čo však odmietla. Išla vtedy k mame, ktorej povedala, čo sa stalo. Celá jej rodina vedela, že ju obžalovaný vtedy zbil. U mamy bola 2 - 3 dni. Obžalovaný ju neustále kontaktoval, ospravedlňoval sa jej, na základe čoho sa k nemu zasa vrátila.

Ďalší konflikt nastal na jeseň 2019 keď išla cvičiť do Banskej Bystrice. Zastavila sa predtým za obžalovaným v Harmanci v krčme. Už počas cvičenia jej obžalovaný poslal SMS, že kde je, či sa išla kurviť. Prišla domov, on sa vrátil z krčmy, bol opitý, zvalil ju na pohovku a začal jej dávať facky z ľavej aj pravej strany. V rámci obrany ho odkopla, on spadol na zem, pritom narazil do vitríny, odkiaľ spadol tanier, ktorý sa rozbil. Potom v ponožkách ušla z domu a utekala Dolným Harmancom. Ako utekala, videl ju sused Z. L. a suseda C. G., u ktorej hľadala pomoc, a u ktorej sa schovala a prespala u nej. Obžalovaný za ňou vybehol a kričal po nej. Vtedy jej obžalovaný spôsobil aj monokel na pravom viečku, čo si všimla aj C. G.. Na druhý deň sa stretla v Banskej Bystrici s exmanželom E. F., ktorý si všimol ten monokel.

V marci 2020 mali s obžalovaným ďalšiu hádku, kedy obžalovaný dostal strašnú zlosť, vykrútil jej ruky, pritlačil jej ich na krk a začal ju tak škrtiť. Pustil ju až po hodnej chvíli.

Celé spolužitie vyvrcholilo v noci z 22. 03. 2020 na 23. 03. 2020, kedy bola doma. Pripravovala večeru, chcela si spraviť s obžalovaným pekný večer. Dali si večeru, víno, aj sa pomilovali. Ako sa potom rozprávali, vytkla mu, ako sa k nej zle správa, že jej nadáva, že keby to nerobil, že by vo vzťahu bolo všetko okej. Povedala, že by vzťah rada ukončila. Na to sa znovu pohádali kvôli peniazom. Obžalovaný jej nadával, potom si odišiel ľahnúť do spálne. V spálni jej opäť začal nadávať, začal ju biť, pritlačil ju bruchom o posteľ a bil ju po chrbte. Potom, keď prestal, vstala a odišla do strednej izby, kde opäť ku nej pristúpil a dal jej z pravej strany silnú facku. Chcela odísť, ale nevedela kam, preto prespala doma. Ráno išla normálne do práce. Čo sa jej stalo povedala svojmu vedúcemu O. P., ktorý jej poradil ísť na políciu. Bála sa toho, nechcela to tak riešiť. Volala svojej kamarátke R. L., ktorej povedala, čo sa stalo, táto prišla po ňu a spolu išli na urgent do Roosveltovej nemocnice. Tam prišiel policajt z kriminálky a odporučil jej podať vo veci trestné oznámenie.

Spolužitie s obžalovaným ju absolútne zmenilo v tom, že sa prestala venovať svojim záujmom, prestala cvičiť, stretávať sa so svojimi známymi a kamarátkami, lebo to obžalovanému vadilo. Deti ju kvôli obžalovanému odmietali navštevovať. Obžalovaný na ňu ziariť, vyčítal jej akúkoľvek mužskú spoločnosť. Veľakrát za deň ju opakovane kontroloval telefonicky alebo SMS v práci. Keď bol vo väzbe, opakovane jej odtiaľ posielal listy a telefonoval jej. Prosil ju, aby trestné konanie zastavila. Obžalovaný ju obmedzoval v bežnom spôsobe života, odrezal ju od rodiny aj známych. Na jednej strane ju posielal všade, kde chcela, ale keď niekde išla, začal jej to okamžite vyčítat, až dospela k tomu, že okrem práce nechodila nikam. Ku konfliktom dochádzalo len medzi štyrmi očami, nie na verejnosti. Všetci, čo o tom vedeli, majú len sprostredkované informácie. V jednom prípade bol svedkom hádok syn poškodenej a v druhom prípade jej matka.

Zranenia, ktoré utrpela v dôsledku útokov obžalovaným, videla jej mama, brat, syn, suseda C. G., aj exmanžel a v jednom prípade si to všimla aj všeobecná lekárka MUDr. Š., ktorej povedala, že modrinu na zadnom stehne si spôsobila pádom, nebol o tom robený žiadny záznam.

Obžalovaný je muž vysoký cca 175 cm a váži asi 100 kg. Poškodená meria 164 cm a váži 58 kg, v čase spolužitia vážila 65 kg.

Poškodená strana Všeobecná zdravotná poisťovňa, zastúpená splnomocnenkyňou JUDr. C. H., si riadne a včas uplatnila náhradu škody vo výške 39,88 eur zodpovedajúce výdavku za poskytnutú zdravotnú starostlivosť V. F..

Svedkyňa R. L., kamarátka poškodenej, vypovedala, že sprostredkovane od poškodenej vie, že obžalovaný mal poškodenú opakovane biť, kopať, škrtiť.

Osobne nebola nikdy svedkom fyzických útokov obžalovaného na poškodenú. S poškodenou bola v roku 2018 na chate v Mýte pod Ďumbierom, kde poškodenú obžalovaný atakoval cez SMS správy, čo poškodenú rozrušilo, obžalovaný prišiel na chatu v sobotu a potom s poškodenou išli domov. S poškodenou bola ešte v decembri 2019 na punči v Banskej Bystrici, kde jej poškodená vysvetlila, prečo sa s ňou nemôže stretávať, keďže si to obžalovaný nepraje. Vtedy sa stalo, že poškodenej ušiel posledný autobus a bolo vidieť jej obavu, že čo bude, keď sa vráti domov. Predtým, než sa poškodená zoznámila s obžalovaným, bol jej vzťah s poškodenou intenzívny a častý, ale potom sa poškodená kvôli obžalovanému odmičala. 22. 03. 2020 ju poškodená kontaktovala, že ju obžalovaný zbil, a že sa už nechce vrátiť do Harmanca. Išli spolu na ošetrenie do Roosveltovej nemocnice.

Svedkyňa C. G., suseda z obce Harmanec, vypovedala, že poškodená s obžalovaným od jari 2019, kedy sa nasťahovali do obce, chodievali k nej na návštevu. V tú noc, keď jej poškodená volala, potrebovala pomoc, že je bosá, že ju zbil priateľ. Zavolala ju k sebe domov. Keďže poškodená nemala so sebou žiadne veci, vrátili sa s poškodenou k nej domov, aby si ich zobrala. V dome poškodenej videla v obývačke rozhádzané veci, pováľané kvety. Poškodená spala u nej do rána, potom išla do práce. Ráno si všimla, že poškodená mala na oku monokel, preto jej požičala make-up, aby si ho zakryla. Nevedela o tom, že poškodená má partnerské problémy.

Svedok G. F., syn poškodenej, k veci vypovedal, že obžalovaného pozná od roku 2017, kedy začal žiť s poškodenou. Čo sa poškodenej stalo sa dozvedel len z jej rozprávania. Avšak poškodená sa mu nezdôverovala s tým, ako žije s obžalovaným. Párkrát na poškodenej videl nejaké zranenia, vtedy mu na jeho otázku odpovedala, že jej to spôsobil obžalovaný.

Na Silvestra 2018 ho poškodená pozvala k sebe do Harmanca. Mala po neho prísť o 20.00 hod, ale prišla až o 22.00 hod. uplakaná a rozrušená. Povedala mu, že sa pohádala s obžalovaným. Potom išli do Harmanca, kde si všimol čierny flak na ruke poškodenej. Povedala mu, že jej to spôsobil poškodený. Svedkom ich hádok bol ešte aj pri oslave jeho 18. narodenín, kedy obžalovaný bránil poškodenej pokračovať v oslave v meste.

Poškodená a obžalovaný sa vulgárne hádali aj keď u nich v Harmanci spal, asi 5-6 ráz. Začínal väčšinou obžalovaný, ale poškodená mu nič nezostala dlžná, reagovala obdobným spôsobom.

Svedok C. G., brat poškodenej, uviedol, že poškodená s obžalovaným mali medzi sebou nejaké nezhody, ktoré sa po presťahovaní do rodinného domu v Harmanci zhoršovali. Obžalovaný poškodenú bil. Poškodenú v Harmanci kvôli obžalovanému vôbec nenavštevoval. Vo februári 2019 mu poškodená volala a prosila o pomoc, lebo ju fyzicky napadol obžalovaný. Čakal ju pred domom, kým sa zbalí. Asi po pol hodine prišla, vystresovaná a vyklepaná s taškou a so psom a odviezol ju k mame do Banskej Bystrice. Uviedla mu, že ju obžalovaný fyzicky napadol, a že ju aj kopal na zemi. Ponúkol poškodenej, že ju odvezie na políciu a na ošetrenie, no odmietla. Videl na chrbte poškodenej modriny, ktoré ukazovala matke. Na druhý deň jej opäť ponúkol, že s ňou pôjde na políciu, čo poškodená znova odmietla s odôvodnením, že sa bojí, že nevie, čo by jej potom obžalovaný spravil, ako by zareagoval.

Svedok Z. L., sused poškodenej a obžalovaného z Harmanca, vypovedal, že nikdy sa s nimi nerozprával o ich spolužití. Pamätal si, že na prelome rokov 2019/2020 okolo 20.00 hod. sa zobudil na vrčanie psa, vyšiel von a na betónovom múriku oplotenia videl poškodenú ako sedela a ťukala do mobilu. Nereagovala na otázky. Obžalovaný kričal na poškodenú, aby sa vrátila. Nikdy ich nepočul hádať sa.

Svedkyňa H. R., pracujúca v pohostinstve v Dolnom Harmanci, vypovedala, že obžalovaného pozná ako zákazníka pohostinstva. V pohostinstve spomínal, že poškodená neznáša krčmy. Obžalovaný chodil do pohostinstva v čase, keď poškodená bola v práci, aby o tom nevedela. Poškodená neznášala fajčenie, preto obžalovaný fajčil potajomky v krčme. Nikdy z ich domu, ktorý stojí oproti krčme, nepočula žiadny krik, či hádku. Obžalovaný nemal agresívnu povahu.

Svedkyňa F. L., ktorá vypomáhala v krčme v Dolnom Harmanci, uviedla, že obžalovaného a poškodenú pozná odvtedy, ako sa nasťahovali do Dolného Harmanca. Bližší vzťah udržiavala len s obžalovaným, ktorého stretávala v krčme. Obžalovaný jej rozprával o problémoch s poškodenou, ktorá od leta 2019 ani nevychádzala z domu, len chodila do práce, s ničím nebola spokojná. Keď poškodenú stretla, bola odmeraná, zduťá, neusmievala sa, predtým bola zhovorčivejšia. Pred letom 2019 často počula z domu krik zo strany poškodenej, ktorá nadávala obžalovanému. Obžalovaného videla veľakrát plakať, musel sa skrývať s tým, že fajčí, keď poškodená prišla domov, obžalovaný už musel byť doma. Správanie obžalovaného nebolo agresívne. Len raz zažila situáciu, keď poškodená prišla po obžalovaného do krčmy. Obžalovaný spomínal, že mu pred krčmou spravila hanbu, vylepila mu facku. Poškodenú stretávala dennodenne cestou do práce, nikdy si na nej nevšimla žiadne zranenia.

Svedok E. F., bývalý manžel poškodenej, ktorý žil s poškodenou asi 20 rokov. Počas spoločného spolužitia nemali vážnejšie problémy, mali však rozdielne názory na výchovu syna. Na poškodenú nemôže povedať zlé slovo, aj v súčasnosti spolu dobre vychádzajú. Dôvodom rozvodu bola skutočnosť, že poškodená sa chcela ísť bývať do mesta, s čím nesúhlasil. V súčasnosti má iný vzťah, no s poškodenou sa stretávajú, vzájomne si pomôžu a riešia spolu veci ohľadom ich spoločného syna. S obžalovaným sa párkrát stretol. Pomáhal im so sťahovaním sa do Harmanca.

V lete 2019 mu volala poškodená, že obžalovaný jej vykrikuje, že s ním niečo má. Nahnevalo ho to, preto išiel za obžalovaným a povedal mu, že to nie je pravda. Po nejakom čase stretol poškodenú v Banskej Bystrici v Európe a videl, že mala zamaskovaný monokel, no nechcela k tomu nič povedať. Asi po troch mesiacoch sa opäť stretli a poškodená mala zase modriny na pravej ruke, no nepovedala mu, čo sa jej stalo.

Potom mu kolega povedal, že počul z domu poškodenej krik, že poškodená musela bosá utekať hore dedinou a prespať u nejakej kamarátky. Na druhý deň mu poškodená volala, že nevie, čo má robiť, či má ísť k mame alebo čo. Poradil jej, nech zavolá políciu, nech to prešetria.

Náhodne stretol obžalovaného v meste a povedal mu, že ak nechce žiť s poškodenou, nech ide preč, na čo mu obžalovaný odpovedal, že poškodenú miluje.

Poškodená mu raz do telefónu povedala, že ju obžalovaný držal za krk, a nejako ju buchnátoval po chrbte, vtedy bola s kamarátkou na vyšetrení.

Obžalovaný poškodenej zakazoval, aby sa s ním stretávala osobne.

Poškodená mu povedala, že raz obžalovanému navrhla, aby sa dohodli, že nech sa odsťahuje, že mu dá adekvátnu čiastku, obžalovaný dostal amok a zase vznikol konflikt.

Poškodená nie je konfliktná osoba, vypočuje si druhú stranu, no vždy sa snaží presadiť svoj názor. Mal s poškodenou len bežné hádky. Počas vzťahu s obžalovaným sa poškodená zmenila, nikam nechodila. PhDr. H. L., znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku č. 15/2020 vypracovaného 03. 05. 2020. Osobnosť poškodenej sa javí ako s infantilnými rysmi, ale diferencovaná, snaží sa pristupovať k situáciám racionálne, môže mať tendenciu odkladať rozhodnutia, kým nezváži možnosti, čím niekedy pôsobí ako nerozhodná. Emócie sa snaží viac udržať na periférii a skôr sa spofahne na svoj úsudok. Je emocionálne diferencovaná, citlivá a empatická voči iným, dokáže byť až infantilne spontánna, v bežných situáciách, ale dokáže svoje emócie primerane racionálne korigovať. V stresových emocionálnych situáciách, ktoré presiahnu jej kapacitu, majú však emócie značný vplyv na jej myslenie a neumožňujú adekvátne uvažovanie v procese rozhodovania, potom uniká radšej do fantázie a stáva sa situačne závislá od iných, vyhýba sa zodpovednosti a rozhodovaniu, je ľahšie manipulovateľná. V situáciách, kde nie je emočne angažovaná, dobre toleruje záťaž a stres a zostáva pokojná a sústredená, bez tendencie k impulzivite.

K schopnosti poškodenej správne a úplne vnímať sledované a prežité udalosti, tieto si zapamätať a reprodukovať, znalkyňa uzavrela, že u poškodenej je kontakt s realitou zachovaný, a to aj v záťažových situáciách, úroveň krátkodobej pamäti je primeraná v porovnaní s populačnou normou. Je schopná učiť sa a jej kapacita a schopnosť podržať materiál v dlhodobej pamäti je primeraná. Koncentrácie jej pozornosti je dostatočná a pamäťový vývoj progredujúci. Poškodená má sklony ku skresľovaniu skutočnosti - v snahe o racionálny prístup k emocionálnym situáciám môže skresľovať ich význam a dopad, ale schopnosť reprodukovať fakty zostáva zachovaná. U poškodenej neboli zistené modifikácie pamäťového materiálu v podobe konfabulácie. Znalkyňa nezistila faktory znižujúce všeobecnú vierohodnosť, motiváciu, ktorá by mohla byť dôvodom zníženia špecifickej vierohodnosti. V jednotlivých výpovediach poškodenej nie sú zjavné rozpory, poškodená je schopná reprodukovať množstvo detailov, dialógy medzi ňou a obžalovaným, pocity v prežitých situáciách, vlastné myšlienkové pochody, čo zvyšuje špecifickú vierohodnosť.

K následkom udalostí na psychike poškodenej znalkyňa zistila, že poškodená uviedla, že nemala pocit obmedzenia od obžalovaného okrem toho, že on neakceptoval jej názory. Poškodená si uvedomuje si, že boli situácie, kedy ona vyprovokovala konflikt. Ak mala pocit, že ju partner vyprovokoval, stalo sa, že na neho fyzicky zaútočila ako prvá. Taktiež si poškodená myslí, že boli na vine obaja, ich hádky boli vzájomné. Keď ju partner urážal a útočil na ňu, tak ona mu to vracala. Pri týraní sa role vzájomne zamieňajú a agresorom je len týrajúca osoba, pričom týraná osoba robí všetko preto, aby sa útoku agresora vyhla. Konflikty medzi týranou osobou a tyranom nie sú vzájomné a týraná osoba pripisuje vinu za správanie agresora sebe. Z vyšetrenia ďalej vyplýva, že ako zvýraznená sa aktuálne javí z menovanej v interpersonálnej oblasti výmena agresívneho správania s okolím. Bývalého partnera asociuje s bitkou, bolesťou, útočnosťou. Vníma ho skôr negatívne, ale nie extrémne. Z aktuálnej situácie najviac prežíva únavu. U poškodenej aktuálne nie je zvýraznené negatívne prežívanie, pokles ladenia, prežívanie strachov a úzkosti, a nie sú u nej ani prítomné znaky submisivity charakteristické pre obeť násillia, voči sebe je skôr menej kritická. Prítomné je taktiež skôr pozitívne vnímanie minulosti, túžby po zmene, pozitívne očakávania do budúcnosti. Poškodená subjektívne nepopisovala dostatok príznakov adekvátnej intenzity, ktoré sa vyskytujú po prežití traumatických udalostí a tieto neboli vyšetrením ani objektívne zistené. U poškodenej neboli vyšetrením objektivizované príznaky charakteristické pre posttraumatickú stresovú poruchu.

Znalkyňa vo výpovedi spresnila, že pri skúmaní následkov konania, pri vyšetrení poškodenej a štúdiu spisu hľadala znaky typické pre obeť týrania, ktorými je submisívne správanie, istá podriadenosť agresorovi, keď obeť vníma realitu očami agresora a cíti sa byť vinnou za jeho správanie a nevie sa z toho vymaniť. U poškodenej tieto znaky nezistila. Vzťah poškodenej k realite bol veľmi dobre zachovaný. Uvedomovala si, že správanie obžalovaného k nej nie je správne a vedela na to svojím spôsobom aj adekvátne reagovať tým, že sa mu postavila. Z pohľadu znalkyne sa nejednalo o typickú týranú ženu. Pri inom type osobnosti by bolo možné hovoriť o obeti, pretože iný typ ženy s nižšími osobnostnými kvalitami by nemusel takéto záťažové situácie zvládať a mohla by sa stať typickou obeťou so všetkými znakmi psychickej traumatizácie.

To, že poškodená začala situáciu riešiť trestnoprávne, že si vzala si právniku, že začala vo veci robiť úkony smerujúce k osamostatneniu sa od obžalovaného svedčí o tom, že dokázala vzniknutú situáciu zvládnuť a adekvátne na ňu zareagovať. Svedčí to o istej akcie schopnosti poškodenej, ktorá môže súvisieť s tým, že dostala nejakú oporu, či už od svojho okolia alebo od niekoho iného, kedy začne takáto

osobnosť konať racionálne. Ak tu máme obeť týrania a je v područí agresora, tak takúto schopnosť nemusí mať a potrebuje pomoc, aby sa naštartovala.

K všeobecnej vierohodnosti znalkyňa spresnila, že skúmala všeobecnú schopnosť si zapamätať a reprodukovať prežitú udalosť a pri špecifickej vierohodnosti sa vyjadrovala len k pravdepodobnosti kvality reprodukcie poškodenou prežitých udalostí, o ktorých svedčí kvalita výpovede poškodenej, kde v podrobnostiach opisuje prežitú udalosť a vo svojej výpovedi je konzistentná. Výpoveď poškodenej je aj v rôznych štádiách trestného konania je konštantná.

Svedok MUDr. H. F., znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, traumatológia, ktorý vo veci 30. 06. 2020 vypracoval odborné vyjadrenie č. 14/2020 k charakteru a druhu zranení poškodenej spôsobených 23. 03. 2020. K mechanizmu vzniku a intenzite zranení uviedol, že pomliaždenie hrudníka s prasklinou VI. rebra vľavo bolo spôsobené úderom do oblasti zadnej časti hrudnej steny tvrdším predmetom (napr. päšť, koleno, lakeť) a to najmenej silou strednej intenzity. Krvná podliatina v driekovej oblasti mohla vzniknúť úderom dlaňou alebo päšťou na zadnú stranu chrbta alebo aj pritlačením dlaňou na zadnú stranu chrbta silou strednej intenzity. Pomliaždenie tváre v oblasti pravého temporomandibulárneho skĺbenia (spojenie dolnej čeľuste s lebkou) s následným podvrtnutím v oblasti ľavého temporomandibulárneho skĺbenia, ktoré sa prejavilo opuchom a začervenaním vpravo a dotykovou bolestivosťou vľavo, mohlo vzniknúť jedným úderom dlaňou alebo päšťou na oblasť pravého temporomandibulárneho skĺbenia. Zranenie na hrudníku - mohlo vzniknúť úderom päšťou do oblasti zadnej strany hrudnej steny, podkožný krvný výron v driekovej oblasti mohol vzniknúť úderom dlaňou alebo päšťou, ale tiež dlhodobejším pritlačením dlaňou na danú oblasť. Poranenie tváre - nepresnosť vo výpovedi poškodenej (facka na ľavú stranu tváre, alebo na pravú) - podľa klinického obrazu v ambulantnej správe, kde je popisované začervenanie a opuch vpravo a palpačná bolestivosť nad ľavým temporomandibulárnym skĺbením usudzuje skôr na úder z pravej strany. Zranenie tváre mohlo vzniknúť aj len jedným úderom dlaňou alebo päšťou na pravú stranu tváre do oblasti temporomandibulárneho skĺbenia.

Svedok vypovedal, že pri vypracovaní odborného vyjadrenia vychádzal z ambulantnej správy MUDr. Ž. B. 23. 03. 2020 a z vyšetrovacieho spisu.

Z ambulantných správ vypracovaných MUDr. R. Ž., MUDr. H. Z. (02. 04. 2020) a MUDr. E. Š. (14. 05. 2020, úrazový chirurg) sú zrejmé zranenia poškodenej spôsobené 23. 03. 2020.

Fotografie predložené poškodenou vyobrazujú modriny na tvári a ramene.

Z návrhu V. F. ako žalobkyne vypracovaného 05. 05. 2020 vyplýva, že žiadala Okresný súd Banská Bystrica nariadiť neodkladného opatrenia zákazu priblíženia sa.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16C/25/2020 z 12. 05. 2020 bola žalovanému (obvinenému v tejto trestnej veci) uložená povinnosť nevstupovať do domu na adrese G. P. XX, v ktorom býva žalobkyňa (I.), nevstupovať na pracovisko žalobkyne (II.), nekontaktovať žalobkyňu žiadnou formou (III.), nepriblížiť sa k žalobkyňi na menšiu vzdialenosť ako 10 metrov (IV.).

K osobe obžalovaného súd zistil:

Obžalovaný uviedol, že od roku 2017 žije a býva na Slovensku, je občan Českej republiky. Z bývalého manželstva má dve deti, voči ktorým si plní vyživovaciu povinnosť. Býva a žije v P. Č.. XX v ubytovni. Pracuje v Harmaneckých papierňach, a.s. ako robotník s mesačným príjmom cca 800,- Eur.

V ústrednej evidencii priestupkov obžalovaný nemá žiadny záznam.

Obcou Dolný Harmanec bol hodnotený kladne - správanie má dobré, nikdy nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku, nebolo mu uložené žiadne opatrenie, jeho rodinné a majetkové pomery nie sú známe.

Zamestnávateľom SHP Harmanec, a.s. je obžalovaný pozitívne hodnotený. Obžalovaný je zamestnaný od 15. 04. 2019, k práci pristupuje zodpovedne, rýchlo si osvojil pracovné postupy, pracuje svedomito a disciplinovane, v kolektíve je obľúbený, kamarátsky, nekonfliktný, nemá evidovaný problém s dochádzkou, bez výhrad voči pracovnej morálke a osobnostným vlastnostiam.

V odpise registra trestov má evidované jedno odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/29/2019 z 03. 03. 2019 právoplatným 14. 03. 2019 za marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý prečin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti vo výmere 4 roky.

Z trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/29/2019 je zrejмый priebeh tohto trestného konania.

Súd zhodnotil dôkazy vykonané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že skutok opísaný v obžalobe prokurátora sa stal a zároveň došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona. Súd mal rovnako preukázané, že trestný čin spáchal obžalovaný.

Zločinu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe (§ 127 ods. 5 Trestného zákona) alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť. Odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania. Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. b) Trestného zákona rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas. Objekt trestného činu vyjadruje záujem spoločnosti na ochrane osôb označených v skutkovej podstate pred domácim násilím. Objektívna stránka spočíva v konkrétnom konaní páchatela spôsobujúcom fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie voči blízkej osobe. Subjektom tohto trestného činu môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba, ktorá je vo vzťahu k páchatelovi blízkou osobou. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15 Trestného zákona).

Nemožno opomenúť, že domáce násilie, ktoré pokrýva žalovaný trestný čin, je veľmi ťažko preukázateľné, keďže k protiprávnemu konaniu dochádza najmä, prípadne výlučne medzi štyrmi očami, nie na verejnosti, preto súd detailne a precízne vyhodnocoval jednotlivé dôkazy.

Vina obžalovaného je preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodenej, ktorá v celosti, jednoliato a ucelene opísala celý príbeh spolužitia s obžalovaným od septembra 2018 do 23. 03. 2020 v rodinnom dome v Dolnom Harmanci a to tak počas výpovede v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Poškodená ako družka obžalovaného, ktorá žila s obžalovaným v spoločnej domácnosti, bola vo vzťahu k obžalovanému blízkou osobou v zmysle ustanovenia § 127 ods. 5 Trestného zákona.

Poškodená ucelene opísala opakované konanie obžalovaného, ktoré spočívalo jednak v psychickom násilí voči poškodenej a jednak vo fyzickom násilí voči nej. Obžalovaný poškodenej vulgárne nadával a ponižoval ju, fackoval ju, zhodil ju na zem, kopal do zadku, udieral do chrbta, škrtil, pričom koncom leta 2019 poškodená v dôsledku fyzických útokov zo strany obžalovaného utiekla z domu a prespala u kamarátky a 23. 03. 2020 ju obžalovaný opäť fyzicky napadol spôsobiac jej zranenia pomliaždenie hrudníka v oblasti IV až VI rebra vľavo s prasklinou VI rebra vľavo, pomliaždenie tváre vpravo s podvrtnutím ľavého spánkového - čelustného kĺbu.

Výpoveď poškodenej potvrdzujú výpovede ďalších svedkov, a to svedkov G.S., L., G. F., G. C. X. E. F., bývalého manžela poškodenej. Vymenovaní svedkovia, s výnimkou svedkyne L., na vlastné oči videli modriny, či monokel poškodenej, svedkovia F., ako aj G., ktorí od poškodenej nedostali vysvetlenie, ako sa jej to stalo. Brat poškodenej, svedok G., poškodenú viezol z domu v Dolnom Harmanci k matke poškodenej, keď poškodenú napadol obžalovaný. Syn poškodenej, G. F., bol prítomný pri niekoľkých hádkach poškodenej s obžalovaným. Svedkyňa Dušová prijala poškodenú potom, ako ku nej poškodená prišla v noci bosá cez dedinu.

Svedkovia L. C. E. F. opísali zmenené správanie poškodenej počas spolužitia poškodenej s obžalovaným, ako sa poškodená odmlčala, bola obmedzovaná, zmenila spôsob života, dokonca aj svedkyňa L., ktorá násilné správanie obžalovaného vylúčila, uviedla, že poškodená bola odmeraná, neusmievavá, hoci predtým bola zhovorčivejšia.

Ako kľúčovú výpoveď, potvrdzujúcu výpoveď poškodenej, súd vyhodnotil výpoveď svedka E.X. F., bývalého manžela poškodenej, ktorý nemal dôvod vypovedať účelovo v neprospech obžalovaného. Tento svedok žil 20 rokov v manželstve s poškodenou, a opísal ich vzájomné spolužitie ako bežné, bez psychického, či fyzického násillia, podriadenosti jedného z nich druhému.

Výpoveď poškodenej je potvrdená aj objektívnymi dôkazmi: znaleckými posudkami PhDr. L., ktorá zistila prítomnosť všeobecnej aj špecifickej vierohodnosti u poškodenej, a MUDr. F., z ktorého posudku sú zrejmé zranenia poškodenej, ktoré taktiež preukazujú aj ambulantné lekárske správy.

Správanie obžalovaného prekročilo intenzitu bežných konfliktov partnerského spolužitia. Dosiahlo úroveň, kedy poškodená ako partnerka obžalovaného, s ktorým žila v spoločnej domácnosti, nebola vnímaná ako rovnocenný partner, ale bola ponižovaná, vulgárne atakovaná, opakovane fyzicky napádaná. Poškodená žila v neustálom strese, v strachu o svoj život a zdravie v dôsledku psychického a fyzického utrpenia spôsobovaného obžalovaným. Náročné spolužitie sa prejavilo u poškodenej aj v nechuti, nezaujímať o dovedajšie aktivity. A to nielen počas krátkeho obdobia, ale v priebehu viac ako poldruha roku, od septembra 2018 do 23. 03. 2020.

Obžalovaný sa snažil zbaviť viny tvrdiac, že to bola práve poškodená, ktorá ho napádala, a on sa musel brániť takým spôsobom, že sa snažil poškodenú spacifikovať. Obžalovaný úplne vylúčil, že by z jeho strany došlo k vyvolaniu konfliktov, či správaniu opísanému v obžalobe, bez prijatia akejkoľvek sebakritiky. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že poškodená sama potvrdila, že aj ona obžalovanému nadávala, či ho udrela. Pri porovnaní telesných proporcií obžalovaného (výška cca 175 cm a váha asi 100 kg) a poškodenej (výška 164 cm a váha 65 kg), je zrejme, že opakujúce sa fyzické „spacifikovanie“ poškodenej zo strany obžalovaného bola prinajmenšom neprimeraná reakcia obžalovaného.

Pokiaľ znalkyňa PhDr. L. nepotvrdila u poškodenej prítomnosť syndrómu týranej osoby (nepřítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy), prípadne neoznačila ju ako „typickú obeť“, je potrebné uviesť, že osoba poškodená trestným činom domáceho násillia je osobou, ktorá je vystavená neobyčajnej, nenormálnej situácii, či situáciám, a preto reakcie, či správanie takejto osoby nemusia nevyhnutne zapadnúť do šablóny „typickej obeť“. Súd preto vyhodnotil znalecký posudok rovnako ako všetky ostatné dôkazy, samostatne ako aj vo vzájomných súvislostiach, a dospel k záveru, že závery znaleckého posudku podporujú výpoveď poškodenej.

Súd odmietol návrh splnomocnenca poškodenej na vypočutie svedka O. P., keďže tento svedok by vypovedal len sprostredkovane o tom, čo mu povedala poškodená.

Rovnako súd odmietol návrh obhajcu na doplnenie dokazovania, a to výsluchom svedka L. G., ktorý mal byť svedkom správania poškodenej voči obžalovanému. Súd uzavrel, že výpoveď tohto svedka by nezmenila dôkaznú situáciu.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. Prihliadal na spôsob spáchania trestného činu (voči blízkej osobe, po dlhší čas), jeho následok (fyzické a psychické utrpenie blízkej osoby), ako aj na zavinenie (úmyselné konanie obžalovaného). Obžalovanému nepoľahčovala žiadna okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, naopak priťažovala mu jedna okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností sa ustálil na nula k jednej. Zákom ustanovená trestná sadzba prečinu podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona je v rozmedzí 7 rokov až 15 rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby pomenovaného zločinu o jednu tretinu na trestnú sadzbu 9 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov. Pred rozhodnutím o výške trestu súd skúmal, či neexistujú okolnosti, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu. Súd tieto okolnosti vzhliadol v okolnostiach prípadu, kedy obžalovaný, nezľahčujúc jeho vinu na spáchanom trestnom čine, pri svojom konaní bol viackrát vyprovokovaný zo strany poškodenej, čo potvrdila sama poškodená. Súd pre existenciu týchto okolností prípadu, považoval trest vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, za pre obžalovaného neprimerane prísny, pričom súčasne pre zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom, pri zachovaní obmedzenia podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, vo výmere 3 roky a 6 mesiacov. Súd uložil trest odňatia slobody ako nepodmienečný trest a zároveň obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Trest odňatia slobody v uvedenej výmere postačuje na nápravu obžalovaného, a zároveň zaručuje naplnenie individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Poškodená strana Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si riadne a včas uplatnila náhradu škody vo výške 39,88 eur, ktorá suma bola vynaložená na ošetrovanie zranenia poškodenej v dôsledku protiprávneho konania obžalovaného, súd preto uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane riadne uplatnenú a preukázanú škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.